

GERÇEK
İŞÇİDEN,
GERÇEK
KÖYLÜDEN YANADIR.

GERÇEK

AYLIK SİYASİ GAZETE

OCAK
1976
SAYI: 13
50 fenik

YENİ YILA GİRERKEN!

GERÇEK'in bu sayısı elinize geçtiğinde bir yıl daha geride bırakmış olacağız. 1976'ın bu ilk günlerinde 1975 de dünya ve Türkiye olaylarına topluca bir göz atmamızda fayda var.

DÜNYA'DA DURUM:

1975 yılı ezenlerle ezilenler, sömürülenler arasında mücadeleye ezilen ve sömürülen halkların zaferleriyle dolu bir yıl oldu. Uzak Doğu'da VIETNAM-LAOS ve KAMBOCYA'da uzun yıllardır sürdürülen HALK SAVAŞI, bu yıl zafere ulaştı. Amerikan emperyalizmi ve onun yerli işbirlikçileri bu ülkelerden kovuldu. Bu ülkelerde devrimci HALK İKTİDAP'ları kuruldu. VIETNAM-LAOS ve KAMBOCYA halklarının mücadelesi ve zaferi bütün dünya halklarına olumlu örnek oldu.

Uzak Doğu'nun daha bir çok ülkesinde TAYLAND, FILİPİNLER, ENDONEZYA, SRI-LANKA vs halkların devrim mücadelesi yükseldi.

Orta Doğu'da FİLİSTİN halkının yürüttüğü bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi yeni başarılar elde etti. FİLİSTİN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ bir çok devlet tarafından FİLİSTİN halkının temsilcisi olarak kabul edildi. Yılın son ayında PM Kurulunda Siyonizm büyük bir çoğunlukla lanetlendi. Siyonist İSRAİL'in tecrit olma durumu arttı.

AFRİKA'da GINE-BISSA ve MOZAMBİK'ten sonra ANGOLA da bağımsızlığını ilan etti. Böylece eski tipte sömürgeciliğin bir kaşesi daha yıkıldı.

LATİN AMERİKA'da hemen hemen bütün ülkelerde devrimci mücadele, faşizm ve emperyalizme karşı halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi yükselme gösterdi.

Emperyalist ülkeler geçen yılı yalnızca kar amacına dayanan plansız üretimin sonucu olan büyük bir ekonomik kriz içinde geçirdi. Bu ekonomik kriz kendini işsizliğin artması, üretimin düşmesi, fiyatların yükselmesi şeklinde gösterdi. Ekonomik kriz hemen bütün emperyalist ülkelerde siyasi buhranla tamamlandı. (Mesela Amerika da casuslar teşkilatının (CIA) yabancı devletlerin içişlerine nasıl karıştığını gösteren belgeler yayınlandı. CIA sefi istifaya etmek zorunda kaldı. B. Almanya'da mualefet liderinin telefonunun dinlendiği ortaya çıktı. vs.) Bütün emperyalist ülkelerde halkın mücadelesini bastırma için yeni faşizan kanunlar çıkarıldı. Mesela Almanya'da Ceza Kanununa devrimci propagandayı yasaklayan, mahkemelerde siyasi savunma yapmayı yasaklayan yeni kanunlar çıkarıldı. İTALYA'da polis ve güvenlik kuvvetlerinin her an silah kullanabilmesi kanuni hale getirildi. Bu ülkelerde hakim tekelci sermayedarların iktidarları buhranın yükünü halkın sırtına yıkmak için bir sürü tedbirler aldılar. Emperyalist ülkeler halkları da buhranın yükünü kendi sırtlarına yıkılmasına karşı direniyor. Geçen yıl bu ülkelerde de işçilerin ve diğer halk kesimlerinin demokratik ve ekonomik hakları için verdiği (grev, yürüyüş-ışgal-boycot gibi) mücadeleler yükseldi.

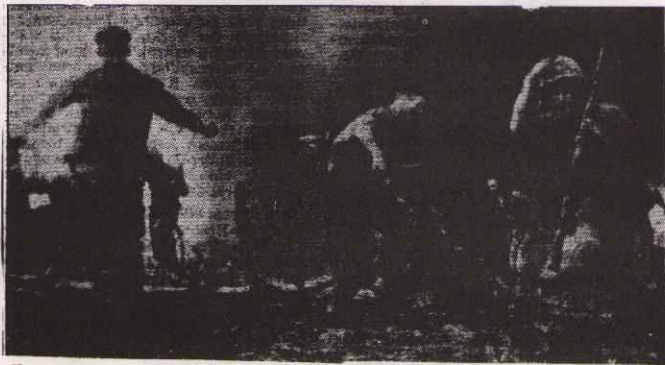
Geçen yıl içinde iyice belirlenen bir başka gelişme, küçük ve orta büyüklükteki devletlerin iki büyük devletin (ABD ve SB) hegemonya siyasetine karşı çıkmaları ve bağımsızlık istemeleri oldu. Pek çoğu emperyalizmin yarı sömürgeci durumunda olan üçüncü dünya ülkeleri dev-

letleri kendi aralarında dayanışmayı arttırdılar. Emperyalistlere ülkelerin ürünlerini daha elverişli şartlarla satmak için, hammadde üreten pek çok üçüncü dünya ülkeleri birleşerek satış siyasetini ortak tesbit edecek örgütler kurdu. Diğer yandan, kendileride emperyalist olan ve ama iki büyük devletin belli derecede kontrolü altında bulunan ikinci dünya ülkelerinde, kendi aralarında birleşme yolunda yeni adımlar attılar. AET (Avrupa Ekonomik Topluluğu) bağımsız bir emperyalist güç olma yolunda ilerledi. İkinci dünya devletleri ile üçüncü dünya devletleri arasındaki ilişkiler sıklaştı.

Geçen yıl dünyada ki gelişmeleri "HALKLAR DEVRİM-ULUSLAR KURTULUŞ-DEVLETLER BAĞIMSIZLIK" için mücadelelerinde yeni başarılar elde ettiler, diyerek özetleyebiliriz. Yani 1975 yılı devrim için, halklar için iyi bir yıl oldu. 1975 yılında dünya çapında devrim akımı gelişti. Bugün dünyada "ESAS AKIMIN" "DEVRİM" olduğu bir kere daha kendini gösterdi.

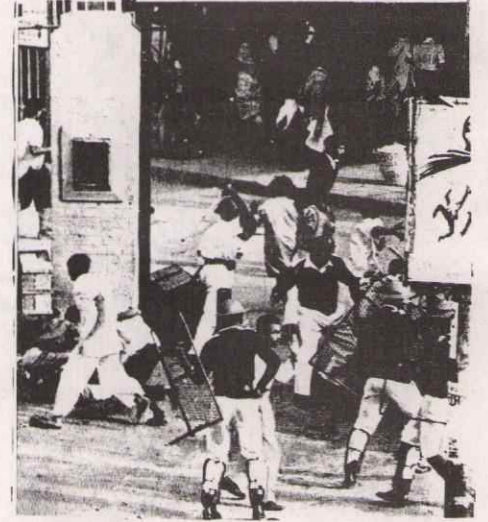

Bugün dünyada bir yandan devrim akımı nelisirken, bir yandan da genel bir savaş tehlikesi artıyor. Bu savaş tehlikesinin kaynağı bütün dünyayı kendi hakimiyetleri altına almak isteyen iki süper güç, iki büyük emperyalist devletin, yani ABD ve SB nin dalaşmasıdır. Bunlar dünyanın her yanında halkların devrim, ulusların kurtuluş, devletlerin bağımsızlık isteği ve mücadelesini bastırma konusunda anlaşılıyorlar. Ama yine dünyanın her yanında tek hakim olmak için dalaşıyorlar. Bunun en son örneğini ANGOLA'da gördük. Portekiz sömürgecilerine karşı savaşan ve uzun bir mücadele sonucu 11 Ekimde bağımsızlığına kavuşan ANGOLA halkı, emperyalistlerin ve bilhassa Sovyet Sosyal Emperyalizminin kaba mücadelesiyle bölünerek iç savaşa başladı. Bu iç savaş sonucunda ötek SS emperyalizmi, ötekse Amerikan emperyalizmi ve diğer emperyalist güçler ANGOLA'ya hakim olmayı hayal ediyorlar. İç savaşın genişlemesi için halk arasındaki bölünme ve çelişmenin derinleşmesi için ellerinden geleni yapıyorlar. Amaçları ANGOLA'ya yarı sömürgeci haline getirmektir. SB gelişen bir emperyalist güç olarak Amerikan emperyalizmiyle rekabetle, dünyanın dört bir yanına nenceleli uzatıyor. Amerikan emperyalizminin belli ölçülerde çekilmek zorunda kaldığı her yere el atıyor. Bunun bir örneğini de TÜRKİYE'de gördük. SB Dünya Bankası TÜRKİYE'ye krediyi kesince hemen 10 milyon liralık kredi açtı. Dünya hakimiyeti için dalaşan iki süper güç, kendileri dışına tırnağına kadar silahlıyken büyük gürlüyle "SİLİHSİZLANMA" propagandası yapıyorlar. Silahsızlanma palavralarının ardında, onların halkları silahsızlandırarak bütün dünyayı kolayca hakim olmak istemeleri yatıyor. Bugün bu iki büyük emperyalist devletin, bütün dünyaya hakim olmak için dalaşmaları savaş tehlikesini doğuruyor. Ve bu tehlike her geçen gün büyüyor. "Ya devrim savası önleyecektir, ya da savaş devrimi doğuracaktır." Bu ikisinden biri. Savaş konusunda bir üçüncü ihtimal yoktur.

1975 yılı bütün dünyada devrimcilerin şu tahvilini bir kere daha doğruladı:

DEVLETLER BAĞIMSIZLIK, ULUSLAR KURTULUŞ, HALKLAR DEVRİM İSTİYOR.
BUGÜN DÜNYADA HALA SAVAŞ TEHLİKESİ VARDIR.
AMA ESAS AKIM DEVRİMDİR.

TÜRKİYE'DE DURUM:

1975 yılı ülkemizde de dünyada ki gelişmelerle paralel bir gelişme görüldü.

1975 yılı ülkemizdeki işbirlikçi hakim sınıflar için (yani komprador burjuvazi, toprak ağaları ve tefeciler) ekonomik ve siyasi buhranların derinleştiği bir yıl oldu. Ülke ekonomisi zaten uzun yıllardır içinde bulunduğu batağa biraz daha battı. TÜRKİYE dünya bankası tarafından "borçlarını ödeyemeyecek durumda olan ülkeler listesi"ne alındı. Son yılların en büyük hütce açığı 1975 yılında verildi. İşsizlik ve nahallik hakim sınıf temsilcilerinin bütün palavralarına rağmen artmaya devam etti.

Ekonomik buhran kendini siyasi alanda hakim sınıfların arasındaki çelişmelerin derinleşmesi şeklinde gösterdi. TÜRKİYE 1975 in ilk aylarını derin bir hükümet buhranıyla geçirdi. Sonunda hepimizin bildiği gibi AP-CCP-MSP-MHP birleşerek ve beş-on partizis "milletvekili"ni herkesin özünü önünde, neredeyse açık arttırma ile

satın alarak MC hükümetini kurdular. Hakim sınıfların, Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi olan kesiminin, siyasi temsilcisi olan MC hükümeti döneminde, halka ve halk örgütlerine karşı faşist saldırılar arttı. CHP tarafından temsil edilen hakim sınıfların Avrupa'ya kanadı MC karşı, halkın faşizme karşı nefretini kendi menfaatine kullanmak için sert bir mualefet yürüttü. Hakim sınıfların iki kanadı ve onların siyasi temsilcileri arasındaki dalaşma gittikçe arttı. Bugün bu iki kanat birbirinden kopma noktasına gelmiş durumda. İki kanadında biraz burnunun ucunu görebilen kesimleri şimdi bu keskin kopmayı önlemek için çabalyorlar.

Hakim sınıflar 1975 yılında ekim ayında yapılan kısmi Senato Seçimlerinden aralarındaki siyasi güç dengesine açıklık getirmesini bekliyorlardı ama bu olmadı. Seçimler hakim sınıflar için büyük bir yenilgi oldu. Seçmenlerin yarısı sandık başına gitmeye k, hakim sınıfların seçimlerinden bir şey beklemediğini açık şekilde gösterdi. Seçimler hakim sınıfların arasındaki güç dengesinin iki kanadın esas siyasi temsilcilerinin (AP ve CHP) önümüzdeki seçimlerde tek başına iktidara gelebileceğini gösterdi. Bu seçimler sonucunda MC içindeki çatlaklar da su yüzüne çıktı. 1975 in aralık ayında yeniden bir hükümet buhranı başladı.

Hakim sınıflar ekonomik ve siyasi buhran içinde kıvrılırken, 12 mart faşist askeri darbeyle önemli bir yenilgiye uğrayan Devrimci hareket de gelişmeye devam etti. İşçilerin köylülerin, gençlerin devrimci mücadeleleri 1975 yılında önemli bir mesafe kaydetti. Grev, toprak

DEVAMI BEŞİNCİ SAHİFEDE

DIYELİM Mİ?

RIFAT-Ne haberler var gazetede.
MACİT-Ne olsun yine meclis başkanlarını seçememişler.
RIFAT-Desene bu tombala oyunu parlamenterlerin hoşuna gitti.
MACİT-Hemde nasıl.
RIFAT-Bir türlü aklım ermiyor bu işlere.İki vüze yakın kanun tasarısı meclislerde sıra beklerken.Punlar enseye tokat hiribirle-riyle şakalıyor,elense çekerek,karate yaparak.Bayağı bizimle alay edercesine.Nasıl da u mursamazlık akıyor yüzlerinden şu gazetede ki resimlere bak!
MACİT-Gördüm gelmeden evvel,ben epeyce fatiha okudum geçmişlerine.
RIFAT-Emmi gene bugün sakinliğin üstünde.Su adamların yaptıkları işlere bak.Sanki bütün bu işler hu adamları ilgilendirmiyormuş gibi.
EMMI--Evet o gazetede şakalaşan parlamenterlerimizi bütün bu işler hiç ilgilendirmiyor.Ar-kadaşlar.
RIFAT-Nasıl ilgilendirmez mis ki Emmi.Kanunları parlamenterler başka bir yerde mi yapıyorlar?Bunların vazifesi halkın yararına olan kanunları çıkarmak değil mi?
EMMI--Bakın arkadaşlar.Biz böyle bir gazete haberini yüzeyden alarak tartışırsak bu hence kusura bakmayın ama nevezelikten başka bir şey olmaz.
RIFAT-Peki Emmi yüzeyden almazsak ta derinden al-sak ne olacak sanki?
EMMI--Bakın yanımda daha bir çok arkadaş var.On lar bu tür konuşmalardan hiç hoşlanmadıkları susmakla ifade ediyorlar.Bu tür konuş-malar burjuva tarzı,hele sizin su kfeniz tam bir küçük burjuva hifesi.Demirel'e,E-cevit'e,Türkes'e daha hilmem sürü ile li-dere kızmakla hiç mi,hiç bir iş çözümlene-mez.Bence konuşmalarımızı nevezelikten cı-karın neyin ne olduğunu temelden kavramak-la olur.
MACİT-Bunu nasıl yaparız ki?Surada yarım saatlik yemek tatilimiz var.Hangi meselevi kökten kavramıya yeter bu kısa zaman.Sadece bir kaç konuda hırsımızı diderecek laflar ede-biliyoruz.
EMMI--İşte bende bunun aksini iddia ediyorum.Örne-ğin bu günkü konumuz neydi?Parlamenterizm ve parlamento değil mi?İşte biz bu konuda kendimizi yalnız düşüncelerden kurtaracak kadar sağlam bilgiler edinebiliriz.
MACİT-Nasıl?

EMMI--Nasıl mı?Bak dilimin döndüğü,aklımın vetti-ği kadarı ile anlatayım bu işi nasıl yapı-acağımızı.Bence ilk defa kahataslak bir plan yaparız.Yani hangi konularda konuşacağımızı şöyle bir sıraya koyarız.Ondan sonra da bu hususta bazı temel bilgiler veren kitan-ları okuruz.Ondan sonra bak,konuşmalarımız nevezelik mi olur?Yoksa:Tutarlı bilgilere biri birimizi eğitir öğretiyor muyuz?Örne-ğin ben bu parlamentolar hakkın da bazı kitanlardan temel bilgiler edindim.Orada diyor ki"Bütün sınıflı toplumlarda,tavin edici olan Devlet iktidarının niteliğidir.Yani hangi sınıfların devlet iktidarını elinde bulundurduğu meselesidir.Hangi sınıf devlet iktidarını elinde tutuyorsa o ikti-darı kendi menfaatleri için kullanıyor.Parlamento,devlet iktidarını elinde bulun-duran sınıfların kendi aralarındaki dalaş-maları barış içinde halletmek ve halkın gö-zünü boyamak için kullandıkları bir araçtan başka bir şey değildir.Parlamentodan yalnızca hakim sınıfların menfaatlerine uygun kanunlar çıkar." Şimdi bu kısa tarif bize par-lamentolar hakkında özlü fikir veriyor.Pu-nu iyice kafamıza sokarsak,oturup burada boşu boşuna parlamentodan bizim vararımı-za kanun çıkmadığını tartışmayız.Çünkü bi-lyoruz ki Türkiye'de devlet iktidarı bir avuç işbirlikçi patronun,toprak aşası,ve tefecinin elindedir.Parlamentoda bunların tepistiği bir ahırdır.Bunlardan hayır bek-lemek öyle maya çalmaya benzer.Biz bunu da iyi kavramalıyız ki bunların kendi a-ralarındaki dalaşmaları halkın yararına gösterme oyunlarına gelmeyeelim.İşte bun-lar iki aydır,meclis başkanı seçemediler.Dizde sanki bu çok önemli işi gibi bur-da oturup bunu tartışıyoruz.Halbuki seçse-ler ne olur seçmeseler ne olur.Pizim varar-ımıza bir şeyin olacağını yok olduktan so-nra.
RIFAT-Ben bugün konuşmayacaktım ama Emmi'nin su açıklamasından sonra meselelere bakış açı-sından bazı şeyleri hemen kavradığımı sanı-yorum.Biz siyasi meselelere kafa yormalı ve sınıfların kurtuluşu için gerekli bil-gileri mutlaka öğrenmeliyiz.O zaman hakim sınıfların temsilcileri ne kadar hokkabaz-

lık etseler halk üzerine ne kadar laf etse-ler,kandıramazlar.Uvutamazlar hizleri.Phy-le olunca da İskandinavya'da atıp tutan ECEVİT'in laflarını daha iyi anlarız.
Macit-Dur bir dakika .Dikkat ediyorum,sen daima Ecevit'in sözlerini ele alıp eleştiriyor-sun.Halbuki iktidar partisinin başı olan Demirel'i hiç eleştirmiyorsun.Bilhassa Emmi bunu çok yapıyor.Bunun sebebi ne ki?
EMMI--Bir defa Demirel'i eleştirmiyoruz diye bir şey yok.Belki çok az söz konusu oluyor.Ama Ecevit'e daha çok eleştiri yöneltmemiz on-un daha henüz ne corap öreceğinden çoñu-muzun haberi yokta onun için.Demirel'e ne-lynce onu en yakınlarındakiler bile ciddi-ye almıyorlar.Ve de halkın büyük bir çoñu-luğu onun ne olduğunu iyice anlamış durum-da.Biz en yakın tehlikeye parmak basıyoruz.Ve bu tehlike daha kurnaz davranıyor.Bir ta-kım devrimci laflar ederek halkın tenesine çöreklenmek istiyor.Onun için de biz daha çok onun sözlerini ele alıyoruz.Ve nasıl yaldızlı halkçı lafı ederse etsin onun ni-teliğini bildirmiş için halkın yararına birşey getirmeyecektir diyoruz.Evet horu çatmak üzere gelecek parlamento hak-kında bilgilerimizi kitap okuyarak daha derinleştirsek bu konuya devam eder hi-ri birimiz için daha faydalı oluruz.Daha da ilgi çekici şeyler öğreniriz.Böylece çok yönlü faydamız olur.Bir kere çıkarıcı politikacı ne kadar canbazca sözler etse bizleri kandıramaz.İkincisi her önümüze çıkan köpüde sağlam ve tutarlı konusun, nezece olmaktan kurtuluruz.Daha birçok faydaları var tabii.

EMEKCİ EMMİ

TOPLU İŞ SÖZLEŞMELERİ!

SENDİKA AĞALARI İŞÇİ HAKLARINI SATIYOR!

ALMAN SENDİKALARININ İKTİDARINI KENDİ ELİNE ALAN PATRONLARIN AĞIZINI KULLANARAK:"Bütün iktisadi durumumuz kötüdür.Bunu çö-zmek zorundayız" vullu propaganda yaptılar.NORDHEIN-VESTFALYA eyaletinde celik sanayii ko-lunda yapılan toplu iş sözleşmesinde işçiler % 4.5 luk bir ücret artışı aldılar.% 4.5 oranın-da ücret artışı,gerçekte ücretin düşmesi,işçin-e eline geçen parayla elde edeceği şeylerin azalması demektir.Çünkü bu ücret artışı % 7 lik enflasyon (para değerinin düşmesi,fiatların yük-selmesi) değerinden düşüktür.Bunun dışında ve-ni vilda işçilerden alınan vergiler de % 2 ci-varında artmaktadır.Bundan çıkan sonuç,eğer işçilerin bugünkü hayat seviyelerinin sürdürülme-

İŞÇİ DÖŞMANI SENDİKA KODOMANLARI

si isteniyorsa,ücretlerde en az % 10 artış ol-ması gerekmektedir.Sendika % 4.5 luk sözleş-me-lere imza atarak ve bunları da haklı göstererek saflarını belli etmektedir.
Celik sanayinde yapılan % 4.5 luk anlaşma, diğer sanayii kolları sendikaları tarafından da övülmektedir.Diğer kollar da yapılacak sözleş-melerde de alınacak ücret artışı üç aşaaı bes yukarı aynı olacaktır.
Sendika ağalarından "Kamu Hizmetleri ve Trans-port sendikaları"(ÖTV) başkanı KLUCKER bu konu-da:1976 yılındaki iktisadi büyüme bölünüşlecek kadar büyük değildir,"diyerek ücret artışı ol-mayacağını dile getiyor.
Metal Sendika Aşası (İGM) yöneticilerinden HANS MAYR:Aktüel sebebler bölünüş talebi ile-risizmemizi engellemektedir"diyor.
Sendika ağalarının bu siyaseti hakim sınıf-ların siyasi temsilcileri ve patronların da öv-üşünü kazanıyor.
Ünümüzdeki vilda yapılacak toplu sözleş-me-lerde % 9 luk bir ücret artışı,bugünkü hayat se-viyesinin aynen devam etmesini sağlar.Cercek bir ücret artışı yani ele geçen parayla eskisin-dendaha fazla şey alabilme,ancak % 9 üstünde bir ücret artışı ile mümkündür.Bunun altındaki büt-ün sözleşmeler derçekte ücretlerin düşmesi de-mektir.
Sendika ağalarının bizi satmasına karşı di-renelim.
Ücret talablarımızı kendimiz tesbit edip mü-cadeleyle alalım.

BASKILARA KARŞI BİRLEŞELİM!

Alman patronları,hepimizin bildiği gibi için-de buldukları ekonomik buhranı işçi sınıfının ve bütün halkın sırtına yüklemek istiyorlar.Bu-nu biz yabancı işçiler en yakından hissediyoruz. Krizin derinleşmesiyle,bize yapılan baskılar da artıyor.
Alman patronları ve onların devleti halk ara-sında "Krizin suçlusu yabancı işçilerdir.Onlar olmasa işsizlik olmaz"yalanını yavarak Alman işçilerini bize düşman etmek istiyor.Onlar işçi sınıfı arasında var olan bölünmeleri daha da derinleştirerek sömürülerini sürdürmek istiyorlar. Son dönemde çok sayıda yabancı işçi sudan baha-nelerle işinden çıkarıldı.Pek çok yabancı işçi oturma izni olduğu halde Almanya'dan çıkarıldı. Yabancılar karşı horlama,aşaaılama olağan ha-le geldi..Pek çok yabancı işçi, iş yerini kaybet-me korkusuyla daha hızlı ve daha az ücretle ça-lışmaya razı hale geldi.
Alman patronları ve onların devleti yabancı-lara karşı baskılarında "YABANCI LAR KANUNU" adı verilen perici kanunu kendilerine temel alı-yordu.Şimdi onlar zaten yabancıların elinden he-men bütün haklarını resmen alan bu kanunu daha da sertleştirmek istiyorlar.

Alman Çalışma Bakanlığının hazırladığı rapor-da bu konuda "Batı Almanya'da çalışan ve işsizlik parası alan yabancı işçilerin sayısı mümkün olduğunca azaltılmalıdır"deniyor.
Bunu Federal Alman Çalışma Bakanlığının bir memuru şöyle sebebendiriyor:Bugün F.Almanya-da ki yabancılar toplumun kıyısında,kendi içi-ne kapanık topluluklar halinde (dettolarda)ya-samaktadırlar.Yabancı işçilerin birinci kuşağı bu durumdan rahatsız olmaktaydı.Çünkü onlar bu durumu,kendi ülkelerindeki,mesela Anadolu'daki durumlarıyla karşılaştırıyorlar ve burada ken-dilerini daha rahat hissediyorlardı.Ama Alman-ya'da yetişen ikinci yabancı işçiler kuşağı,bu-rada ki durumlarını çevrelerindeki Almanların durumlarıyla karşılaştırıyorlar.Bu toplumsal gerilim ve patlamalara sebep olabilecek bir du-rumdur.Bu yüzden ne kadar az yabancı işçi ka-lırsa bizim için o kadar iyidir!
İşte bu çalışma bakanlığı vetkilisi acık bir dil konuşmaktadır.Alman patronları ve onların siyasi temsilcileri yabancı işçilerin uvanmasın-dan,haklarını almak için mücadele etmesinden korkuyorlar.Onların şimdi yabancılar kanununu daha da sertleştirmek istemelerinin sebebi budur.
Alman Çalışma Bakanlığının,şimdi bütün bakan-lıklara gönderilen ve tartışılan planına göre,Yabancılar kanununun E.Almanya'da kalmayla il-gili maddesi değiştirilmek isteniyor.
Kanun maddesine göre:"E.Almanya'da sürekli olarak beş yıl yaşamış her yabancı,Almanya'da devamlı oturma ve çalışma izni alma hakkına sa-hiptir.Verilen bu izin her an geri alınabilir."
Görüldüğü gibi kanun maddesinde verilen devamlı iznin her an gecersiz sayılabileceği söy-lenerek,bu hak da polis in keyfine patronların ve onların devletinin isteğine bırakılmaktadır. Ama Federal Almanya Çalışma Bakanlığı kanunun bu seklini bile yetersiz görmektedir.Onlar kanunun bu maddesinin bütünüyle kanundan çıkarıl-masını istiyorlar.
Yine Çalışma Bakanlığı,ışinden çıkarılan va-bancaların işsizlik parası alabilecek süre bi-tene kadar burada kalmasına,ve hakkı olan işsizlik parasının tümünü almasını karşı çıkıyor.
Çalışma Bakanlığı işinden çıkarılıp,ışsizlik parası alma hakkına sahip olan yabancılar,bu paranın belli bir bölümünün pesin ödenen işçi-nin ülkesine geri gönderilmesini teklif ediyor.
Çalışma Bakanlığı,aile getirme konusunda da kanunun sertleştirilmesini talen ediyor.Bilin-diği gibi Yabancılar kanununa göre 1 yıl Alman-ya da çalışan yabancı,ailesini getirme hakkına sahiptir.Çalışma Bakanlığı bu sürenin üç yıla çıkarılmasını talep ediyor.
Görüldüğü gibi zaten iyice kısılmış olan hak-larımız,buhrandan yararlanılarak daha da kısıl-mak isteniyor.Buna karşı direnmek,yabancılar-a yapılan baskılara karşı direnmek yalnızca hak-kımız değil,aynı zamanda görevimizdir.Bilelim ki hakkımızı kendimizden başka koruyacak yoktur.
Bize karşı girşilen baskılar,E.Almanya'da bütün işçilere yapılan baskıların bir parçasıdır.Bu yüzden amacımız bütün milletlerden işçi-lerle birleşmek olmalıdır.Bu mücadelede ölü-nebileceğimiz tek güç,işçilerin birleşmiş gü-cü olabilir.
Sendika ağalarından bekleyecek bir şey yok-tur.Onlar da işçilerin bölünmesini derinleştiri-

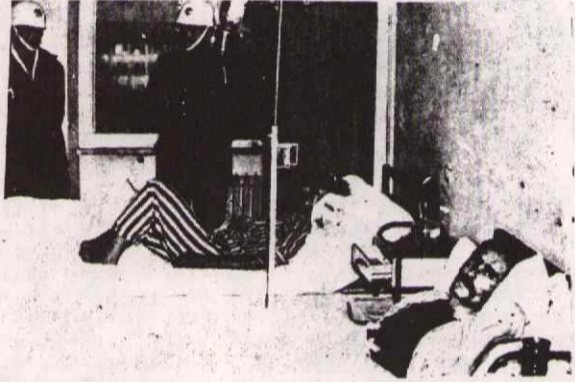
DEVAMI ALTINCI SAHİFEDE

YURDUMUZDAN HABERLER

DÜZENLEYEN: K. SOĞUT

İZMİR

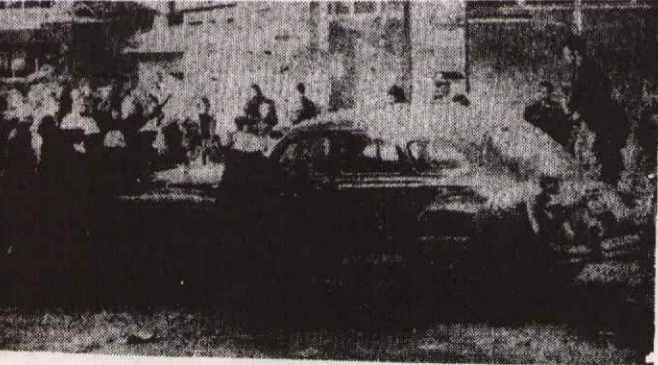
ÇİĞLİ'de Tarış İplik fabrikasında meydana gelen olayların bir süre önce Tarış genel müdürü eski AP milletvekili ORHAN DAVUT tarafından işe alınan 200 komando tarafından başlatıldığı bildirilmektedir. DİSK'e bağlı Tekstil sendikasının toplu sözleşme yetkisi aldığı Tarış İplik fabrikasında bugün de bir büyük olay çıkmıştır. Olayların tek sorumlusu genel müdür ORHAN DAVUT paralı beslemeler, komandolar ve sarı TÖRK-İŞ'tir. Faşist müdür olan ORHAN DAVUT işçilere Türk-İşe bağlı Teksit sendikasına geçmeleri için baskı yapmış ve bunun üzerine DİSK'e bağlı Tekstil Sendikasına üye işçiler topluca direnişe geçmişlerdir. İşçilerin azimli ve kararlı direnişlerini kırmak isteyen fabrika yetkilileri LOKAVT ilan etmişlerdir. Lokavt patronların işçileri işsizliğe, açlığa ve tüm yasal haklardan mahrum etmek için kullandıkları bir silahtır. İşçilerin direnişinden sonra direnen işçi düşmanları toplu sözleşme yetkisini Tekstil sendikasına vermişlerdir. Amerika'ya öbeğinden bağlı çeşitli milletlerden halkımızın baş düşmanı MC hükümetinin başı SÖLEYMAN DEMİRCİ'nin Türkiye'yi alması, ülkemizin kalkınmakta olduğu safatasını, doğru imiş gibi göstermek amacıyla ürettiği bulunan fabrikayı yeni açılan bir fabrikaymış gibi törenle hizmete açmıştır. Bu sahtekarlık için binlerce okulsuz, volsuz, susuz, doktorsuz köyümüzün bulunmasına rağmen yapılan törenlerde yüzbinlerce lira harcanmıştır. Bu sahtekarlıktan

karşısına eli kanlı faşist komandoları ve polisi dikmiştir. Komandolar tören vaktinde marşlar ve "DASBUA TORKES" diye bağıarak işçilerin üzerine yürümüşler ve işçiler bu bozuntularak karşı kendilerini korumaya geçmişlerdir. Mustafa, taban-calı, bıçaklı komando saldırısından sonra 3 ila 35 işçi yaralanmıştır. Yaralı işçiler SSK hastahanesine kaldırılarak tedavi altına alınmışlardır. Çözünü kan hümmiş faşistler hastahaneyi basarak yaralı işçilere saldırmışlardır. Bu yapılanlara seyirci kalan MC hükümeti ve patron ada devletinin ordusu, polisi bir kere daha kimin ve neyin koruyucusu olduklarını göstermişlerdir.

ERZİNCAN

ERZİNCAN'da Devri ci gençlerin şehrin iki ayrı semtinden yürüyüşe geçerek yaptıkları gösteriler sırasında "KAHROLSUN KATİL İKTİDAR" diye bağırmaları üzerine polis devrimcilere ateş açmıştır. Polislin yürüyüşçülere ateş açması üzerine sahil köleli ikinci sınıf öğrencisi SAKİNE BIRYAR karın boşluğundan, Belediye Fen İşleri müdür muavini PEDRETTİN BOYACIOĞLU' da kolundan yaralanmıştır. Polislin bu saldırısı bir daha göstermiştir ki "Yüzyıllardır çeşitli milletlerden halkımıza açlık, sefalat, zulüm, bir avuc Patron adaya refah, huzur olan bu düzen avakta durdukça işçilere, köylülere tüm yoksullara hayat zehir zakkımdır. İşte bugün ülkemizde Patron ada Partili tarafından devamı istenilen hür demokratik düzen bu zulüm ve sömürü düzenidir. Kanuni ve demokratik olan bir yürüyüşü dağıtmak isteyen, yürüyüşe katılanlara ateş etme hakkı tanıyan bu düzen bir avuc vurucu ve zulümkar tarafından korunulması istenilen hür demokratik düzendir.

ISPARTA

ISPARTA Belediyesi temizlik işçileri isten çıkarılan 100 arkadaşlarının deri alınması, Sendika seçme özgürlüğünün tanınması ve tazminatlarının verilmesi için sessiz bir yürüyüş yapmışlardır. Temizlik işçilerinin Emniyet Sarayı önünde çocuk ve eşleriyle başlattıkları yürüyüşe DENİZLİ, BURDUR ve ANTALYA çevresinden gelen işçilerde katılmışlardır. Kadın ve çocukların taşıdığı

pankartlarda "HAK VERİLMEZ ALINIP YOKSA YOKSUL KALINIR" "BABAMI İSE ALIN, KOCAMI İSE ALIN" "BAĞIMSIZ TÜRKİYE" gibi istekler sıralanmıştır. İşçiler istekleri yerine getirilmediği takdirde ANKARA'ya kadar yürüyeceklerini, bu zulüm ve sömürü düzenini protesto edeceklerini bildirmişlerdir.

ANKARA

SSK Müdürler Kurulunun 30 bin işçiyi memur yapmak için aldığı kararı protesto etmek için SSK bağlı 220 hastahane, sahil istasyonu ve dispenserde çalışan işçiler topluca direnişe geçmişlerdir. Direnişçi işçiler dağıttıkları bildiride, pankartlarında, basın toplantılarında yaptıkları açıklamalarda SSK Müdürler Kurulunun işçilerin bütünlüğünü parçalamak ve memur yaparak direnişlerini, örgütlenmelerini önlemek istediklerini belirtmişlerdir. İşçiler bu vasa dışı kararın ortadan kaldırılması için sonuna kadar mücadele etmeye kararlı olduklarını söylemişlerdir. Genel-İş sendikası başkanı ÖZCAN KESKEÇ ise yaptığı açıklamada iş verenin bir vandanda direnişçi işçilerle SSK na ait tesislerde tedavi olan işçileri karşı karşıya getirmek istediğini fakat muradına eremeyeceğini tüm işçilerin menfaatlerinin ortak olduğunu açıklamıştır. KESKEÇ işçilerin direnişe geçmesiyle meydana gelen zararların tek sorumlusunun SSK bakanlığının ve SSK Müdürler Kurulu olduğunu, 2 milyon işçinin hizmetten mahrum kaldığını, elbette sorumlulardan bir gün mutlak hesap sorulacaktır demiştir.

İSTANBUL

ORBAJ caddesinde bir PLASTİK fabrikasında çalışan 59 işçi patron tarafından isten atılmışlardır. Haksız yere isten atılan işçiler haklarını almak için birleşerek topluca fabrikanın karşısındaki boşluğa çadırlar kurarak direnişe geçmişlerdir. İşçiler yaptıkları açıklamada patronun davranışını keyfi olarak nitelendirmişler ve bunun demokratik haklarına yönelik hayasızca bir saldırı olduğunu söylemişlerdir. İşçiler mücadelelerinin tüm işçi sınıfının Sendika seçme özgürlüğü için verdikleri mücadeleden bir parçası olduğunu belirtmişler, direnişlerini tüm istekleri yerine getirilinceye kadar devam ettirmeye kararlı olduklarını söylemişlerdir.

İşçiler fabrikadan hammadde dolu bir kamyonun çıkışına mani olmuşlar, bunun üzerine patron fabrikaya polis çağırmıştır. Polisler işçilerden derhal yolu açmalarını aksi takdirde zor kullanacaklarını, yaptıklarının kanunsuz olduğunu söylemeleri üzerine işçiler asıl kanunsuzluğu yapanın patron olduğunu, polislerinde patrona yardımcı olduklarını belirterek, polislin tutumunu protesto etmişlerdir. 25 günden beri direnişlerini sürdüren işçiler haklarımızı alana kadar mücadelemize devam edeceğiz demişlerdir.

SARUHANLI

SARUHANLI ilçesinde görevli 3 öğretmen in görevlerinden alınarak başka yerlere atanmaları üzerine binlerce SARUHANLI MC hükümetinin öğretmenlere karşı takındıkları tutumu protesto etmişlerdir. Saat 12 de Cumhuriyet caddesindeki lise önünde başlayan yürüyüş 7 evlül caddesinde bulunan Hükümet konağı önünde yapılan bir mitingle sona ermiştir. Yürüyüş boyunca yürüyüşe katılan 4 bin kişi topluca Amerikancı MC hükümetinin çeşitli milletlerden halkımıza karşı gıristini saldırı ve katliamları naletlemiştir.

Pankartlarda "KATİL İKTİDAR", "KIYIMA SON", "BAĞIMSIZ TÜRKİYE" ve "HAKLARA HOPRIYET, FAŞİZME

LOM" sloganları taşınmaktaydı. Yapılan konuşmalarda 3 öğretmen e yapılan haksızlık tüm Türkiye halkına yapılan haksızlığın bir parçası olduğunu MC hükümetinin yurtsever ve devrimci öğretmenleri sindirme çabalarını boşa olduğu belirtilmiştir.

ADANA

Amerika'lılara ait İNCİRLİK hava üssünde çalışan 42 işçinin işine Amerikalı patron tarafından son verildi. 1400 işçi de hemen işlerini bırakarak direnişe geçmişler isten çıkarılan arkadaşlarının işe alınmadan iş başı etmeyeceklerini bildirmişlerdir. İşçiler en pis işlerde en düşük ücretlerle çalıştırıldıklarını isten çıkarılan arkadaşlarının yerine Amerika'lı kadın ve kız işçilerin işe alındıklarını bu hareketin suyu taşırın son damla olduğunu söylemişlerdir. Yüzyıllardır ülkemizin yeraltı ve yerüstü kaynaklarını talan edenler alınterimiz ve kanımızla sulanmış ülkemizde bize hayatı zehir zakkım etmekte dirler. Halklarımızın baş düşmanı bu keneleler en değerli şeylerimizi bile ayaklar altına almakta, ülkemizi kendi çıkarları için kardeş Arap halkının mücadelesini bastırmada ileri bir karakol olarak kullanmaktadır. Çesitli milletlerden yitit halkımızın Amerikan emperyalizmine

ve onların usağı Komprador burjuvazive, toprak ağalarına ve tefecilere karşı kini her geçen gün dahada artmaktadır. İncirlikte çalışan işçilerin mücadelesi bunun bir örneğidir.

Bir müddet önce İSKENDERUN-ADANA arasında yapılan BAĞIMSIZLIK YÜRÜYÜŞÜNE katılanlardan 20 yurseyerden 8 i hakkında idam cezası istenmiştir. Savcı gerekçe olarak yürüyüşçülerin amaçlarının devletin bütünlüğünü bozmayı ve mevcut düzeni yıkmayı amaçladıklarını, anayasayı ihlal ettiklerini söylemiştir. Kanuni yürüyüşe katılanların idam cezasıyla yargılandığı ülkemizde demokrasiden bahsetmek halk düşmanlarına hizmettir. Hitler Almanya'sı, Musolini İtalya'sı döneminden kalma kanunlarla kurulan, ve Anayasa mahkemelerince kapatılması kararı verilen devlet güvenlik mahkemelerinin mevcudiyeti zorbalığın ve faşizmin en açık belirtileridir. Bundan itibaren yargılanması gerekenler Bağımsız ve Demokratik Türkiye için mücadele edenler değil Emperyalizmin yerli usakları, patronlar, ağalar ve tefecilerdir.

BİLECİK

BİLECİK'te binlerce köylü, işçi, emekçi genç ve öğrenci Amerikan emperyalizminin usağı MC hükümetinin hashaş politikasını protesto etmek amacıyla bir yürüyüş yapmışlardır. Konuşmacılar yaptıkları konuşmalarda halkımıza yokluk, sefalat, açlık, işsizlik, zindan, dıpcık ve zulüm Amerikalı efendilerine işe milyarlar vurdurtan, onların dünya gençliğini zehirlemek için LSD'si ni satmalarına hizmet eden gelmiş geçmiş hükümetlerin halkın değil bir avuc işbirlikçinin çıkarlarına hizmet eden hükümetler olduğunu söylemişlerdir.

Çoluğu çocuğunun rızığı için alın teri döken toprak ve hürriyet isteyen onun için mücadele eden milyonlarca köylülerimizden biri olan ALİ İHSAN KALAY yaptığı konuşmada "Amerikan emperyalizminin iç işlerimize karışmaya hakkı olmadığını, bir ülkenin ekimini yapaacağı bitki hakkında ancak kendisinin karar verebileceğini söylemiştir". konuşmacı devamla, hashaşın binlerce köylünün herşeyi olduğunu, bugün ekilmesine izin verilmeyen bölgelerde köylülerin tarlalarının boş olduğunu, ekilen yerlerde ise üretimin devletin kontrolü altında yapıldığını, mahsulün yok denilecek kadar ucuz fiatlarla alındığını belirtmiştir. Yürüyüşçüler hep bir ağızdan "YAŞASIN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN MÜCADELECI BİRLİĞİ-BAĞIMSIZ TÜRKİYE VE KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ" diye bağırmışlardır.

YURTDIŞINDAN HABERLER

DÜZENLEYEN: F. ERDEM

FRANKFURT STUTTGART

KORN

WESTHEIM

İçinde yaşadığımız ve çalıştığımız Emperyalist bir ülke olan Federal Alman ekonomisi krizindedir. Bu krizin belirtileri çekilmez hale gelen ekonomik ve siyasi baskılardır. İşsizlik ve pahalılıktır. Krizin sebebi ise Alman patronlarının ve devletin belirttiği gibi işçilerin haklı direnişleri kasılla alıp kepçeyle verdikleri ücret artışları ve yoksul petrol üreticisi ülkelerin petrollerinin değerlerinin karşılığı istemeleri değildir. Krizin sebebi emperyalizmin plansız ekonomisi ve patronların arka arkası gelmek bilmeyen kar hırsıdır. Alman patronları birde utanmadan bu krizin yükünü genel olarak tüm işçilere özel olarakta biz Türkiye'li işçilere yüklemektedir. Bunun sonucu olarak bugün 1.200.000 işsiz ve bir o kadar da kısa çalışma yapan arkadaş bulunmaktadış. Bir şehirden diğer bir şehre taşınmamız yasaklanmakta birkaç kişinin yaptığı iş bir kişiye yaptırılmakta akort hızı arttırılmaktadır. Haklı grevlerimiz kurt köpekli polisler tarafından bastırılmakta, çocuklarımızı yanımıza almamız önlenmekte, yılbası ikramiyesi almamamız için binlerce kez keyfi olarak isten atılmakta ve tekrar işe alınmaktadır. Bu işe yapılan baskılar anlatmak ve saymakla bitmeyecek kadar katmerlidir. Bu baskılara ve sömürüye karşı biz işçilerin boyun büküp ne yapalım dememiz ve patronların ovununa gelmemiz mi gerekir? Havır tersine biz işçilerin birleşerek mücadelemizi ne rekir. Fakat mücadelemizde sağlavacağımız birliği haklı ve demokratik temellerde olusturacağımız bir birlik olmasına çaba sağlamalıyız. Yok birliğimiz kofsa lafta bizden yaptıklarıyla patronlardan yana bize düşman olanlara bu birlik yıkılır. Buradan çıkarmamız gereken ders şudur: Lafçılığa gelince üstüne olmayan işe gelince ortalarında görünmeyen özünde uşak olan sahte devrimcilere karşı uyanık olmalıyız. Nitekim bu sahte devrimcilerin nasıl biz emekçilerin düşmanı olduklarını FRANKFURT'ta Türk Danış'ların kapatılmasını protesto etmek için yapılan yürüyüşte bir kere daha gördük. Yürüyüşe katılan genel olarak tüm işçilerin özel olarak yabancı işçilerin ve biz Türkiye'li işçilerin taleplerini dile getiren işçilere bu sahtekar pehlivanlar saldırırdılar. Onların bildiri dağıtmasını ve "HAK VERİLMEZ ALINIR YOKSA YOKSUL KALINIR" "KAHROLSUN GERİCİ YABANCILAR KANUNU" "EŞİT İŞE EŞİT ÖCRET" "TOPTAN İSTEN ÇIKARMALARA SON" "İŞSİZLİĞE VE PAHALILIĞA SON" "İŞÇİVİZ GÖÇLÜ" ve "EMEKÇİ, ÖRENCİ, GENÇLİK, İŞÇİLERLE OMUZ OMUZA" pankartlarının taşınmasını önlemek istediiler. Daha da ileri giden bu sahte devrimciler işçilerin ve devrimcilerin üzerine polisi yolladılar.

Yürüyüşe katılan arkadaşlar polisin ve sahte devrimcilerin saldırısına karşı yiğitçe direndiler. Bu uşaklara gereken ders verdiler. Kararlılıkla Alman devletin ve hükümetinin baskılarını protesto ederek pis yüzünü aratmaların maskelerini aşağı indirerek onların kime hizmet ettiklerini gösterdiler. Devrimci diye geçinen bu iki yüzü sahtekarlar yürüyüş boyunca sosyal demokrat ve liberallerden oluşan hükümetin baskılarını kınayan bir bildiri ne de bir şiar attılar. Bunlardan biri olan yürüyüş komitesinde görevli adı işçi sendikası olan aslında ise patron sendikası demek daha doğru olan DGB biz Türkiye'li işçilerin kısmının başına çöreklenen sendika ağası YILMAZ KARAHANAN'ın yaptıkları işe ibret vericiydi. Şöyle ki yürüyüş başlarken işçi marşları çalıyordu. Kalabalık bir caddeden geçerken bu sendika ağası çalan marşı değiştirerek bunun yerine "MEICHNACHT" adlı Almanca bir parçayı koydu. Ve kendisi gibi olanlardan biriyle yaptığı konuşmada da sonunda Almanlardan sempati toplayacağını söyledi. Bu çok bilmiş sendika ağası aldıyor. Alman halkını desteğini biz işçiler ancak haklı ve tüm ezilenlerin menfaatlerini savunan mücadelemiz içinde onlara gerçekleri anlatarak sağlıvabiliriz. Üzünde bu işçi düşmanlarının amacı biz işçilere yapılan baskıları protesto etmek değildir. Aksine mücadelemizin yükünü saptırarak ve sonunda efendilerini teslim etmekte.

Bize düşen görev ise FRANKFURT'ta ki yürüyüşte olduğu gibi bundan böyle de bu tip sahte devrimcilerle karşı uyanık davranmak onların gerçek yüzlerini ortaya koymak ve kararlı olarak mücadelemizi sürdürmektir.

Alman Sendikalar Birliği (DGB)'nin Türkiye'li işçiler için düzenlediği bölgesel eğitim toplantılarında biri geçtiğimiz günlerde Stuttgart'ta ki DGB'nin küçük salonunda yapıldı. Salon küçük olmasına rağmen dolmuştu. Çok sayıda hoş yer vardı. Salonda bulunanlarla Stuttgart ve geniş çevresinde oturan emekçi sayısı karşılaştırılacak olursa DGB'nin emekçi kitleleri içindeki durumu açıkça ortaya çıkar ki: Bu da emekçiler pratikte DGB'nin patronlardan vana bir sendika olduklarını kavramışlardır. Bundan dolayı da DGB'den soğumlarıdır.

Bu toplantıda şimdiye kadar hemen hemen her fabrikadaki pratiklerle patronlara hizmet eden sendika yöneticileri gerçek yüzlerini birkaç parlak lafın arasına saklanarak gizlemek istiyorlardı. Fakat bu bir kaç cümle küllenmiş sönmeye yüz tutmuş kora benziyordu. Her emekçi arkadaş DGB'nin yaptıklarıyla söylediklerini karşılaştırırsa DGB'nin aslında lafla da patronları savunduğunu görecektir.

Bu toplantıda DGB'nin yabancılar bölümüne çöreklenmiş olan Sendika ağaları önce KAHROLSUN YABANCILAR KANUNU, TOPTAN İSTEN ÇIKARMALARA SON, SİYASİ BASKILARA SON, 3. CÜ SINIF İNSAN MUAMELESİNE SON sloganları yazılı olan bir afişi asmak isteyen genç bir emekçiye engel olmak istediler. Kendilerinin izni olmadan burada hiçbir şeyin yapılamayacağını ve kendilerinin demokratik bir sendika hemde DGB olduklarını söylediler. Sanki yukarıdaki sloganlar anti-demokratikmiydi? Bu afiş asılmıyordu. Çünkü bu afiste işçi sınıfının demokratik talepleri yer alıyordu. Ve devrimciler sendika ağalarının muhalefetine rağmen bu afişleri astılar ve devrimci hildirileri dağıttılar.

Sendika ağaları afişlerin asılmasını neden istemiyorlardı? Çünkü DGB sendika ağalarının yönetiminde bir patron sendikası, bir sarı sendikadır. Bu afişlerle patronlara karşı çıkılmaktadır. Eğer DGB'nin toplantısında bu afişler asılırsa bu DGB'nin patrona karşı ihaneti olmaz mıydı? İşte işçi sınıfı örneği sendika ağaları ve onların uşakları bunun için afişlerin asılmasına engel olmak istiyorlardı.

Afiş asmak isteyen arkadaşın şu sözleri orda bulunan emekçilerin taktirini kazandı. "Sendikalar işçilerin ekonomik haklarını koruyan demokratik işçi kuruluşlarıdır. Patron kuruluşları değildir. Bundan dolayı bu afişteki bütün emekçilerin çıkarlarını savunan bu sloganların savunulması lazımdır."

Daha sonra konuşmacı Yılmaz "bey" (Yılmaz Karahanan) dünyadaki bunalmış ve krizden söz etti. Bazı ipe sapa gelmeyen yalan ve iftiralarla kapitalizmi tanıtmaya, övmeye hatta devrimci göstermeye çalıştı. (Purjuvazide zamanında devrimciydi, sözünü durmadan tekrarladı.) Aslında bu hay çok eskilerifeodalizme karşı devrimci olan ama şimdi karşı devrimi temsil eden ve feodalizmle işbirliği halinde bulunan burjuvazinin bu gerici yüzünü örtbas etmek istiyordu.

Daha sonra tartışmalar böyle bir vere geldi ki kendisinde kapitalizmin neresini savunup neresini savunmayacağını şaşırıldı. Bu bay biz işçileri işsizliğe sürükleyen, bize hayat hakkı tanımayan bu düzeni yani kapitalizme karşı mücadeleyi sürdüreceğine bizim kapitalizme alışmamızı, ona köle olmamızı sağlık veriyordu. Peki bu dibi köütleri patronlar her gün vermiyor mu? Onlar bizi açıkça sömürüyor. DGB ise hem bizden aidat alıyor, hemde bizim patronlara daha rahat sömürülebilirmemiz için çalışıyor.

Konuşmacı bey bir ara "Sendikalar arasında fikir ayrılıklarının doğru olmadığını" söyledi. Fakat sıra Türkiye'de ki DİSK ve TÖRK-İŞ'e gelince başladı DİSK'i övmeye. Halbuki TÖRK-İŞ Amerikan uşakı sendika ağalarının DİSK ise revizyonist ve reformistlerin hakim olduğu sendikalardır. Bugün DİSK'i devrimci gösteren onun tabandır ve DİSK böyle gözükmezse TÖRK-İŞ'le arasındaki ayrılık yok olur.

Konuşmanın bir yerinde işçilerden "buğün buraya geldik. Yarın Türkiye'ye döneceğiz diye sendikaya üye olmuyorlar" diye yakındı. Yılmaz "bey" e soruyorum. Şimdiye kadar üye olan işçiler için yapılan faaliyetler nelerdir? Hangi işyerine gidip oradaki grevi "Kanunsuz" ilan etmediler? Hangi toplu sözleşmede patronların isteklerinin dışına çıktılar? Bu sorular çoğaltılabilir ama ben bunları çoğaltmakla sizlerin bildiklerinizi tekrar etmek istemiyorum.

Bence sendikalar biz emekçi arkadaşların ekonomik çıkarlarını savunan birer teşkilatımız olmalıdır. Biz sadece Yılmaz Karahanan Beyin dediği gibi sendikaya aidat ödemekle kalmayalım. Sendikayla bütünleşelim. Aidatları için verdiğimizi ve kullanılması gereken yerleri hilelim. Verdiğimiz aidatlarla birkaç kişinin viski kadehleri kaldırmasına engel olalım. Onların bizim çıkarlarımıza kullanılması için çalışalım. Bu konularda Sendika yöneticileri bizimle aynı görüşleri savunmayabilir. Bizim çıkarlarımızı pahasına, kendi çıkarları için yalnız yolu izleyebilirler. Biz bunlarla mücadele edelim. Bütün gücümüzü toparlayıp bu gibi sendika ağalarına karşı direnelim.

Ekonomik taleplerimizi en iyi şekilde sendikalar vasıtasıyla savunabiliriz. Tabi sendika ağalarının yönetimindeki bir sendikayla değil. Yalnızca kendi birliğimizden, bütünümüzden doğan güçlü işçi sendikaları vasıtasıyla. Bunun için sendikalaşmalı ve sendikalara önem vermeliyiz.

H. SİLAHTAR

Almanya'da gün geçtikçe artan ekonomik kriz biz işçiler için işsizlik, pahalılık, yokluk, haskı ve zulüm demektir. Patronlar bu gibi dönemlerde milyarlarına, milyar katmak dönen tekerlerini ve devranlarını devam ettirmek için ne yapmaları gerekirse onu yaparlar. İşleri tıkırında olduğu zaman ağızlarından salyalarakıtarak memnunluklarını dile getiren, şırtımızı sıvazlıyarak babacan tavırlar takınan bu zulümkarlar, menfaatlerine avırcık zarar gelince bizleri hırkasık suda boğmaktadırlar.

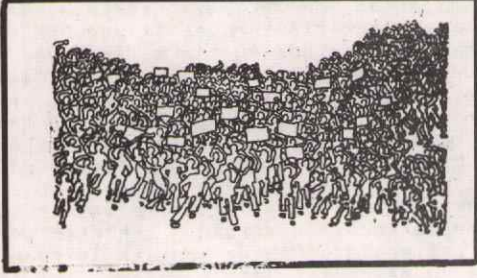
Türkiye'de ki işbirlikçi hükümetlerle yaptıkları anlaşmalar neticesi biz Türkiye'li işçileri ucuz iş gücü olarak buralara getirdiler. En düşük ücretlerle en ağır ve pis işleri bize yaptırıldı. Geldiğimizde köç gibi sağlam, elmas gibi sert olan bizler çalışma koşullarımızın kötü olması, yaşamımızın insanca olmaması neticesinde bugün artık işe yaramayan suyu sıkılmış limon gibi çöpe atılan tortular haline geldik. Patronların gözünde artık kıymetimiz yoktur. Nasıl olsa bugün ellerinde kullanacakları daha niceleri var. Bundan dolayı onlar için değerli olan bizi başlarından defetmektedir. Hemde hiçbir hakkımızı vermeden. Bunun içinde direnen işçilerin üzerine kurt köpekli polisler saldırılmaktadır. Grev yapanları zincirlerle tutmaktadırlar. Sabah da var Hitler faşizmi döneminde olduğu gibi suçsuz ve masum insanları sokak ortasında katlediyorlar, arkadan vuruyorlar. Tıknı Frankfurt'ta iki Türkiye'li işçinin vurulması birinin ölmesi, STUTTGART'ta VAHİT ÖNLER'in öldürülmesi gibi. Tüm bu zulüme rağmen Alman Patronları ve devleti demokrasiden, hürriyetten, insan haklarından dem vurmaktadır. Suçsuz bir emekçinin sokak ortasında öldürülmesidir demokrasi? Havır bu demokrasi olmaz olsa olsa Faşizmdir. Patronların halk üzerindeki diktatörlüğüdür bu. Hemde gerek ülkemizde gerekse burda biz Türkiye'li işçilere şöyle iyidir, böyle iyidir diye anlatılan Sosyal-Demokrat bir hükümetin iktidarda olduğu bir dönemde yapılıyor bu zulümler. Burda öñrulen ve öğrenmemiz gereken şu oluyor. Sosyal

Demokrat bir hükümetinde biz ezilen milyonlarca halka değil patronlara, ağalara, tefecilere hizmet ettiğidir. Onların çıkarlarını koruyacağıdır. Hemde naddarca. Alman patronları ve devleti bu baskılarla, katliamlarla bizleri yıldırarak, nolumuzı pırtımızı toplayarak defolun gitmemizi istiyor. Peki türk hükümeti ve konsolosluklar Alman devletin onların polisinin işçi arkadaşlarımızı öldürmesine karşı ne yapmaktadırlar. Türk hükümeti ve onların temsilcisi Konsoloslukların yaptıkları vurdum duymazlıktır. Herseye sevirici kalmaktadırlar. Hizmetlerini karşılık cebine verecekleri düşünmektedir. Bizlerden daha çok döviz göndermemizi istemeleridir. Kokteyller, balolar düzenliyerek su gibi viskiler içmek, sampanyalar tatlatmaktır. Mücadele eden işçileri, gençleri tehdit etmek, nasaportlarına el koymaktır. İşte bu güne kadar Türk hükümetlerinin ve Konsoloslukların yaptıkları bunlardır. Zevk ve sefaları için milyonları harcayan Konsolos bekler, Alman polisi tarafından hunharca katledilen işçi VAHİT ÖNLERİN cenazesini memleketine göndermek için tahsisat olmadığını söylüyor cenazenin kokmasını sağlayacak kadar işçi düşmandırlar. Tüm bizlere yapılanlardan sonra hala susacağız mı? Aman bize ne mi diyeceğiz? Hayır dememeliyiz. Susmamalıyız. Çünkü buğün öldürülen VAHİT varın biz olacağız. Bunun için birleşip mücadele etmeliyiz. Bu mücadelemizde patron ağa partilerinden ve onların hükümetinden medet

bekelemeliyiz. Bizim dostumuz bizleriz. Bizden olmayanlar dostumuz değil düşmanımızdır. Nitekim VAHİT'in öldürülmesinde de görüldü. Türkiye'li işçilerin çıkarlarını kararlılıkla savunan ve taviz vermeden onlara hizmet eden STUTTGART ve GENİŞ ÇEVRESİ TÖRK İŞÇİ DERNEĞİ bildirdiler dağıtarak VAHİT'in katledilmesini kinadılar. Yaptığı hasın toplantısıyla olayın gerçek yüzünü ve Konsololuğun tavrını kamu oyuna duyurdu. Cenazenin Türkiye'ye gönderilmesi ve ailesine yardım edilmesi için bağış kampanyası açtı. Tüm işçilerin bu kampanyaya katılması için çağrı yaptı. Çevrede bulunan kardeş derneklerin ve ce. itli milletlerden işçilerin katıldığı bir yürüyüş düzenledi. Bu yürüyüşte Alman patronları ve devletin baskıları protesto edildi. Bu da bize gösteriyor ki bizim birleşmemiz ve dayanışmamız zorunludur. Bizler ancak güçlü ve birlik olduğumuz an hakkımızı alabiliriz. Yok herbirimiz bir kişede kendi başımıza olursak buğün olduğu gibi gelecekte eziliriz, sömürülürüz.

HALK SANATI KÖŞESİ

HALK DÜZENİ

Ruslar füzesini aya atıyor
Amerika uçanını bize satıyor
Türk işçisi Almanya'da çalışıyor
Bizlerde fikir yokmu dur kardaş?

Demirel başa neçiyor
İşçi emekçi düzenini seçiyor
Türk işçisi emeğini Avrupa'ya satıyor
Bizlerde fikir yokmu dur kardaş?

Mulla hocalar Türkiye'de başta neçiyor
Biraz okuyup planını çiziyor
Doktorumuz para diye Avrupa'ya kaçıyor
Bizlerde fikir yokmu dur kardaş?

Gelin kardaşlar elele bizde tutalım
Hepimiz birlikte adaleti bulalım
Savaşıp halk düzenini kuralım
Bizlerde fikir yokmu dur kardaş?

Fakir köylü hep bir olalım
Bizi ezenin dişlerini kıralım
Türkiye'mize fabrikalar kuralım
Bizlerde fikir yokmu dur kardaş?

Padışahlar zevki safaya dalmış
Vatanı satın uykuya yatmış
Eski cahil millet çok geri kalmış
Bizlerde fikir yokmu dur kardaş?

Fakirler neden böyle geri kalmışız
Fakirlik sinemize çökmüş bulamamışız
Asfalt dursun keçi yolu bulamamışız
Bizlerde fikir yokmu dur kardaş?

Yeter OBUZ derine dalma
Düşünceye vurup kalbini yorma
Kardaş bu günlük işini yarına koyma
Bizlerde fikir yokmu dur kardaş?

OBUZ

DEVİRİM BAYRAĞI

İşbirlikçi aña patron tefeci
Baskı kaba kuvvet sökmeyecektir
İşçi köylü ırgat hammal uyardık
Artık borazanınız ötmeyecektir.

Ezilen halklara vaptiğiniz oyun
Kurmuş kafalar hey katı havin
Sömürü düzene kim eder hoyun
Devranınız böyle gitmeyecektir.

Yurdun her yerinde sömürü aña
Sona erecektir bu soygun çaña
Züceden dağların devrim bayrağı
Yafer viftaların yatmayacaktır.

Soyguncu nanster çete her biri
Her asır dectikçe attınız geri
İşçinin emeği köylünün karı
Artık kesenize gitmeyecektir.

Bağımsız özgürlük halkın inancı
Kanmaz soycular tutuyor sancı
İşbirlikçi faşist yabancısı
Yaptiğiniz kimse yutmayacaktır.

SEYFİLİYİM hey emekçi kardaşım
Halkı soyanlara eyilmez basım
Avsar yürük efe yiğit medeasım
Savaşmazsak soygun bitmeyecektir.

SEYFİLİ

HA KARDAŞ

Senin hakkını yiyenin
Başına vur ha kardaş.
Sana hayvan diyenin
Gözüne vur ha kardaş.

Her zaman hile yapanın
Seni zindana atanın
Seni ellere satanın
Başına vur ha kardaş.

Vurmazsan bu iş bitmez
Ağalar korkatın bitmez
Bu köle hayatın bitmez
Ağalara vur ha kardaş.

Beyler seni uyutuyor
Hakkını çalıp yiyiyor
YILMAZ da sana diyor
Sömürüne vur ha kardaş.

YILMAZ

İŞÇİ KÖYLÜ

İşçi köylü bir olalım
Biz bu düzeni yıkalım
Yeni bir düzen kuralım
Gel emekçi işçi köylü.
Gözünü ac köylü kardaş
Birleşelim yavaş yavaş
Haykır sesin duvsun dağ taş
Gel emekçi işçi köylü.

Bu düzen böyle yürümez
Kavga hasta eksik olmaz
Kardaş kardaş öldürmez
Gel emekçi işçi köylü.

İstemem beni köylü
Bu milletten ezip ezen
Cürüktür temel den düzen
Gel emekçi işçi köylü.

Uyan artık uyanalım
İyi bir düzen kuralım
İş hakları tanıyalım
Gel emekçi işçi köylü.

Fakir halkı sömürenler
Hak adalet bu divenler
Biz köylüyü hor görenler
Gel emekçi işçi köylü.

SOFU buylemez boşuna
Bu düzen gitmez boşuna
Bütün Devrimci adına
BİRLEŞELİM İŞÇİ KÖYLÜ.

SOFU

BİRİNCİ SAHİFEDEN DEVAM :

işgali,boycot,vürüyüş,miting gibi devrimci kit-
le hareketleri Türkiye'nin her yanından kendini
gösterdi.Halkın sınıflar bu hareketleri bas-
tırmak için bir yandan devletin resmi güvenlik
kuvvetlerini kullanarak,bir yandan da besleme
faşist "komando" şubelerini kullandılar.Kendi-
lerine "komando" adı verilen ve esas olarak bir-
yüklük para babaları ve toprak ağaları tarafından

parayla satın alınan askeri ve ideolojik eği-
timden geçirilen lümen unsurlar,polisin,jandar-
manın gözü önünde ve onların desteğinde,her tür
lü devrimci eyleme saldırdı.Birçok devrimci,bu
unsurlar tarafından kurşunlanarak öldürüldü.
Başbakan yardımcısı ve MHP başkanı faşist TOR-
KEŞ,komandoları "Devletin güvenlik kuvvetleri-
ne yardımcı olan milliyetçi gençler"olarak ni-
tiledi.Adalet bakanı TEKİN MOFTOĞLU aralık
ayında "Bugün Türkiye'de sağ-sol çatışması yok-
tur.Vatanseverlerle,vatan hainlerinin mücade-
lesidir"diyerek faşist komandoların mücade-
lesini açıkça desteklediğini belirtti.Millî eği-
tim bakanı A.NALİ ERDEM Ankara'da bir çatış-
mada ölen komandanın cenazesine katılarak ye-
rini gösterdi.Ama ne resmi ve ne de sivil faşist
saldırıları halkın mücadelesini durduramadı.
Tam tersine faşist nitelikteki siddet eylemleri
devrimciler ve halk kendini korumanın ve sidi-
detin önemini kavradı.Devrimciler pekçok ver-
de gerici siddete karşı devrimci siddet kulla-
narak,faşist bozuntularını geri püskürttü.1975
yılıının bilhassa son aylarında devrimci saflar
çinde pasifist "AMAN USLU DURUN,YOKSA FAŞİZM
GELİR" teorilerinin ve bunları vayanların hız-
la tecrit olduğu dönem oldu.Bugün TÜRKİYE'de
devrimci güçler,halk kendini faşistlere karşı
aktif olarak savunuyor,Faşizmi karşı aktif mü-
cadele gittikçe güçleniyor.

1976 yılına işte böyle bir ortamda giriyoruz.
Devrimci durum gerek TÜRKİYE'de ve gerekse Din-
yada halkımızın ve bütün dünya halklarının le-
hine gelişmektedir.
GEREK DÜNYADA GEREK TÜRKİYE'DE DEVİRİM AKIMI-
NI DURDURMAYA KİMSENİN GÜCÜ YETMEYECEKTİR.

MALATYA

ATATÜRK Lisesinde komandoların devrimci ve
yurtsever öğrencilere saldılarında I Kardaş
Kurtuluş 3 ü ağır olmak üzere 1P kişi yaralanmış
okul bir gün için kapatılmıştır.Hükümet olan
faşist MC hükümetinin desteğinde devrimci ve
yurtsever öğrencilere saldıran komandolar KA-
ZİM GÖNÜLTAŞ'ın okulun ikinci katından atarak
ağır yaralanmasına sebep olmuşlardır.Malatya
devlet hastahanesine kaldırılan KAZİM GÖNÜLTAŞ
beyin kanamasından ölerek devrim şehitleri ara-
sına katılmıştır.KAZİM Kürt milletinden Doğan-
şehirli bir yoksul köylünün çocuğudur.O Türk
hakim sınıflarının Kürt milleti üzerindeki mil-
li zulmün Türk ve Kürt halkının kurtuluşunun
devrimle olacağına inanmış yiğit bir savaşçıydı.
KAZİM ne ilk ne de sonuncu şehittir.O ülke-
mizi bağımsızlığa,halkımızı kurtuluşuna ötüre-
cek mücadele yolunu bize kanı ve canını feda
ederek göstermiştir.

Çesitli milletlerden halkımız bu yolu izliye-
rek patronağa devletini vıkarak halkımıza hür-
riyet ve kurtuluşu bir avuc vurguncuya dikta-
törlük olan halk demokrasisini kuracaktır.

CEYHAN

CEYHAN kazasının Sarıbahçe köylüleri toprak
ağası HACI ANDİRİN tarafından gaspedilen haz-
neye ait topraklardan 250 dönümünü işgal ederek
ekmişlerdir.Çevrenin en zülümkar ağalarından o-
lan HACI ANDİRİN yoksul köylülerin bir karış to-
prağı yokken bu zalim binlerce dönüm toprağa sahip
olup cesitli sahtekarlıklarla da büzine arzazisi
olan 4 bin dönümlük toprağıda sürüp işlemektedir.
Hayatlarını ağaların variciliğini yaparak devam
eden köylüler devlete müracaat ederek kendileri-
ne toprak verilmesini istemişlerdir.Patron ağa
hükümetleri köylülere toprak vermek şöyle dur-
sun devrinceatlarına bile cevap vermemişlerdir.
Bu devletin ve hakim sınıflardan oluşan hükümet-
lerin yararlarına melhem olmayacağına inanan köylü-
ler birleşerek toprakları işgal etmişlerdir.Sarı-
bahçe köylülerinin mücadelesi yolu doğru,istekleri-
ise haklıdır.

Bugün nice ağalar Hacı Andirin gibi ucu buca-
ğı görülmeyen sulu ve ekime elverişli tarlalara
sahinken cephelerinde en ön saflarda vuruşlarına
sahinken çocuklarının açlıktan nefesi kokrakları-
dır.Hic bu devran böyle sürer mi?Sürmez elbet.Yok-
sul ve topraksız köylüler yıllardır toprak ve öz-
gürlük istemek için mücadele etmektedirler
Fakat gelmiş geçmiş cesitli milletlerden halkımı-
zın düşmanı hükümetlerin cesitli oyunlarla vaatlar-
la bizleri aldatıyorlar.Faşist ve zülümle susturmak
istediler.Toprak reformu sloganını ağızlarından dü-
şürmediler.Yoksul köylüler ördüler ki hükümet-
ler toprak reformu yapamazsa vapsa da bu reformlar
temsilcisi oldukları ağaların menfaatlerine hiz-
met edecektir.O zaman toprağa kavuşmak için ken-
di güçleriyle dayanarak mücadele etmesi gereğini
kabul ettiler.Patron ağa devletin mücadelevle
yıkarak toprağa sahip olurlar.Yoksa bu gün oldu-
ğu gibi otelekte em sulu ve ekime elverişli
yüzbinlerce dönüm toprağa ağalar sahip olacaktır.
Yoksul ve topraksız köylüler ise yine topraksız
yine ağaların kirbacı altında karın tokluğuna
çalışacaklardır.400 nüfuslu Sarıbahçe köylüleri-
nin mücadelesi aslında tüm yoksul köylülerin ve
işçilerin verdikleri mücadelenin bir parçasıdır.
Ağalar SAZLI KÖYDE,BEYLİKKÖPRÜDE ve İKİZKUYU'da
olduğu gibi yine jandarmasını salacaklar köylü-
lerin işçilerin ve ezilen halkımız Sarıbahçe
köylüleriyle birleşirse ağaların jandarması bir
sey yapamayacaktır.Ceraklı cevabını alacaktır.
Yok böyle olmazsa Sarıbahçe köylüleri geçici o-
larak yenilecektir.Ama bu bizim zulme boyun eđ-
memiz gerektiğini göstermez aksine teşkilatlan-
arak mücadele etmemizi bize öğretir.Taşkilatsız
mücadelenin başarıya ulaşmayacağını gösterir.
Toprağa ve hürriyete ancak Bağımsız ve demokra-
tik Türkiye'nin kurulmasıyla kavuşulacağını kav-
ratır.

DÜNYA OLAYLARI

DÜZENLEYEN: D. ATEŞ

ARNAVUTLUK HALK CUMHURİYETİ:

BAĞIMSIZLIK VE SOSYALİZM İÇİN SAVAŞ 31 YAŞINDA

ARNAVUTLUK denince akla ilk küçük bir ülkenin taviz vermeden ve bütün güçlükleri göze alarak bağımsızlığı için verdiği savaş geliyor. Gerçekten ARNAVUT halkı tarih boyunca çeşitli işgal ordularına ve büyük devletlerin zorbalık siyasetine hiçbir zaman boyun eğmemiştir.

1912 yılında Osmanlı işgaline son vererek ayrı bir devlet kuran ARNAVUT halkı tam bağımsızlığa kavuşmadı. Bu yıllarda bağımsızlık mücadelesi derici ve işbirlikçi hakim sınıflar tarafından saptırıldı ve ARNAVUTLUK yarı bağımsız-yarı sömürge bir ülke haline geldi.

II Dünya savaşının başlaması ile birlikte faşist İtalyan orduları Arnavutluğu işgal ettiler. Çok geçmeden bu saldırıyı Nazi Almanya' sının saldırısı izledi. Ama Arnavut halkı bütün bu üstün güçler karşısında yılmadı. AKP'nin (Arnavut Komünist Partisi) önderliği altında dağlık bölgelerde vur-kac taktiği uygulayan çetelerin kurulması ile birlikte kurtuluş savaşı başladı. Bu çeteler savaş içinde hızla gelişti. Düzenli birlikler kurulmaya başlandı ve bunlar giderek düzenli bir ordu haline geldiler. Yavaş yavaş kurtarılmış bölgeler büyüdüler ve çoaldılar. Kurtuluş savaşına bir avuç işbirlikçi hainin dışında bütün halk katıldı. 1944 yılında Arnavutluk kurtuluş ordusu işgalçi faşist orduları bozguna uğratarak bütün ülkeyi kurtardı ve ARNAVUTLUK HALK CUMHURİYETİ kuruldu.

Bağımsızlık için savaş burada bitmiyordu. Nitekim faşist orduların ülkeden kovulması daha henüz tamamlanmıştı ki dost postuna birleşmiş bir müttefik donanması (İngiliz-Amerikan) Arnavutluk kıyılarına yanaştı. Sözde Arnavutluk kurtuluş ordusuna yardımcı olacaktı. Aslında amaç AKP'ni ve Milli Kurtuluş Cephesini ezme, kurtuluş ordusunu dağıtmak ve Arnavutluğu emperyalizmin varışmürşesi haline getirmektir. Genç Arnavutluk Hükümeti bu oyuna tepki göstermede çekilmedi ve donanma kumandanına şu mesajı vulladı: "Denizde kaldığınız sürece dostumuzsunuz ama kıyılarımızı ayak bastığınız andan itibaren düşmanımızsınız". Paucun pahalı olduğunu anlayan emperyalistler donanmalarını uzaklaştırmak zorunda kaldılar.

1946 yılında Arnavutluk başka bir tehlike ile karşı karşıya kaldı. O sıralar Sosyalizme ihanetle doğru hızla yol alan TITO Arnavutluğu ilhak etmeye yeltendi. AEP (Arnavutluk Emek Partisi) (1944 yılında AKP'nin yerine kurulu) için soktuğu ajanlar aracılığı ile partiyi bölme ve gizli emellerini gerçekleştirmeye çalıştı. Arnavut Komünistlerinin ve tüm yurtseverlerinin uyanıklığı sayesinde TITO'nun kirli oyunları bosa çıkarıldı.

ENVER HOCA.

1960 yılında ise Arnavutluk çok daha ciddi bir tehlike ile karşı karşıya kaldı. 1960 yılı Sosyalizme ihanet eden ve SPKP'nin yönetimini gaspeden dönem KRUCEV ve çetesinin devrime cepheden saldırdığı yıllardır. Bükres tonlantısında ve Moskova konferansında devrimci ilkelere bağılılığı savunan ÇKP'ni tecrit etmek için Krucëf ve dönemler şantaj dahil türlü oyunlara giriştiler. Ve birçok Komünist partisinin yönetimini devrim düşmanı cepheye çektiler. Bu zor günlerde ENVER HOCA'nın önderliğinde AEP devrimci ilkeleri tavizsiz savundu. Krucëf ve avanesinin şantaj ve tehditlerini cesaretle göğüsledi. 1960 lardan sonra devrimin azılı düşmanları haline gelen Sosyal-Emperyalistler Arnavutluk'a karşı düşmanca siyasetlerini yoğunlaştırdılar ve bugün de sürdürmektedirler. Ama devrimci Arnavutluk'tan hiçbir taviz koparamadılar. Günümüzde Arnavutluk'ta ne bir tek yabancı üs-ne de bir tek yabancı asker vardır ve Arnavut halkı bağımsızlığını korumak için bütün fedakarlıklara hazırdır.

1944 yılından bugüne Arnavutluk tarihi aynı zamanda sosyalist toplumun inşası için verilen savaşın tarihidir. Kurtuluşun önce toprak ağalardan zengin tüccar ve patronların saltanatı sürdürdüğü, halkın ise yoksulluk içinde yaşadığı az gelişmiş bir ülke olan Arnavutluk, bugün yoksulluk ve sömürünün yok edildiği, hızla kalkınan bir ül-

kedir. Çin Halk Cumhuriyeti'nin dostça ve karşılıksız yardımının dışında esas olarak kendi gücüne dayanan Arnavut halkı gelişmiş sosyalist toplum yolunda hızla ilerlemektedir. Arnavut vatandaşları uzun yıllardan beri fiat artışı diye bir şey tanımamaktadır. Üstelik bazı malların (örneğin televizyon) fiatları düşmüştür. Her köy, her ev elektrikle donatılmıştır. Okulsuz çocuk çoktan ta'ih karışmıştır. Sağlık hizmetleri ücretsizdir ve bütün halkın yararlanacağı biçimde düzenlenmiştir.

Bu 31 yıl boyunca sosyalist ilişkilerin geliştirilmesinde de büyük zaferler kazanılmıştır. Tarımda Sosyalist Üretim Kooperatifleri enemen duruma geçti. Lenin'in dediği gibi "Kapitalizmi ve burjuvaziyi her gün doğuran küçük üretim" ortadan kaldırıldı. Ücretler arasındaki kapitalist toplumdaki kalma aşırı eşitsizliklere son verildi. Bu gün düşük ücret ile en yüksek ücret arasında fark üçte birdir. Arnavut yöneticileri, sözde sosyalist gerçekte ise revizyonist ülkelerde olduğu gibi villalarda, köşklere, kendileri için ayrılmış lüks lokanta ve gece klüplerinde saltanat sürmüyorlar. Bakanına varınca kadar bütün yöneticiler halkın yaşamını paylaşıyorlar.

1968 yılında Bürokratizme ve Burjuvalaşmaya karşı açılan savaş ile birlikte Proletarya Diktatörlüğü Arnavutluk'ta dahada güçlenmiştir. Tüm ARNAVUT emekçileri bu savaş içinde revizyonist tehlikeye karşı bilinç düzeylerini geliştirmişler ve birliklerini sağlamlaştırmışlardır. Tüm fabrika ve diğer iş yerlerinde işçi kontrolü uygulanmaktadır. "Yıldırım Kağıtlar" adı verilen bildiriler aracılığı ile işçiler tek tek ve ru-

GENÇLİK ÖĞRENIYOR.

rup halinde partili olsun olmasın bütün yöneticileri elestirebilmekte ve doğan çelişkiler ELEŞTİRİ-BİRLİK-ELESTİRİ yönetimi ile çözüme bağlanmaktadır. Kısaca anlatmaya çalıştığımız gibi bugün Arnavutluk'ta burjuvazinin sahte demokrasisi veya devrim dönemlerinin sosyal-faşismi değil gerçek Demokrasi yani HALK DEMOKRASİSİ uygulanmaktadır.

Kardeş ARNAVUT halkına ve işçi sınıfına daha nice zaferler dileriz.

TİMOR

TİMOR TİMOR HALKININDIR!

TİMOR Hint Okyanusunda küçük bir ada. Eski Portekiz sömürşesi. İki avdır bağımsız bir ülke. Bugün adanın bir kesimi Endonezya mercicilerinin işgali altında. Olavların gelişmesini kısaca anlatalım:

Bildiğiniz gibi Portekiz'de faşist rejim yıkıldıktan sonra eski sömürge halkları bağımsızlık için verdikleri savaşı birçok ülkede kesin zafere ulaştırdılar. CİNE, BISSAO ve MOZAMBIK'te bu böyle oldu. ANCOLA'da ise iki süper devletin körüklediği kardeş kavga hala devam ediyor. TİMOR'da ise olaylar daha değişik bir gelişme gösterdi. Bundan iki ay önce TİMOR halkının kurtuluş örgütü FRETİN Endonezya'daki faşist rejim yanlısı ve emperyalist üsü sözde "kurtuluş örgütü" UDT'yi bozguna uğratarak baskent DİLİ'de bağımsızlığı ilan etmiştir. İlerici FRETİN'in iktidarı alması Endonezyalı faşistlerin işine gelmedi. Bağımsızlığın ilanını izleyen günlerde Endonezya ordusu adaya çıkarma yaptı. Haber ajansları işgal ordusunun katliamlar yaptığını ve FRETİN militanlarını sorgusuz sualsiz kursuna dizildiğinden söz ediyorlar. ÇİN halk cumhuriyeti ve VIETNAM bu saldırıyı şiddetle protesto ettiler.

Son gelen haberlere göre FRETİN kırık bölgelelerde faşist işgalcilere karşı direnişi örgütüyor.

Yaşasın TİMOR halkının kurtuluş savaşı! Kahrolsun Endonezya'lı faşistler ve Emperyalizm!

IMPRESSUM:
P.R. VERANTWORTLICH: LOUISE LANGE
8 MONCHEN FALL STR. 10
DRUCK: GEGEN DRUCK GAIGANZ
YAZIŞMA ADRESİ: POSTLAGER KARTE
8 MONCHEN NR: 071782
BANKA HESABI: DEUTSCHE BANK
FILIALE MONCHEN ZWEIFSTELLE
GÖTHE PLATZ KONTO: 28/54081

İRAN

BİR YILDA 108 ŞEHİT!

Komşumuz İRAN ABD emperyalizminin yarı-sömürşesi bir ülke. İRAN'da 20 yılı aşkın süredir faşist bir diktatörlük iktidarda. SAH kanlı saltanatını ancak idamlarla, zindanlarla, cinayetlerle kısacası terörle sürdürebiliyor. Günümüzde SAH'in zindanlarında 40 bin kadar siyasi tutuklulubulunmakta. Yalnızca 1975 yılında işçi-köylü, yurtsever ve devrimci 108 kişi faşistler tarafından katledildi. Faşist diktatörlüğe karşı aktif mücadele veren devrimciler kukla mahkemelerde ölüme mahkum ediliyor ve kursuna diziliyor. Üzenildiğine göre İRAN'da her hafta bir devrimci idam ediliyor. Geçenlerde 9 siyasi tutuklu "harpishaneden kaçarken vuruldu" sahtekarlığıyla h harca katledildi. İRAN'da yapılan işkencelerin v setini duymayan kalmadı. İnsanları özel tost makinalarına yatırıp yakacak kadar gaddarlaşan faşist katiller, devrimci ve yurtseverlere, inandıkları veya ihanet ettirmek için akıl almaz işkenceler uyguluyorlar. SAH'in gizli polisi SAVAK'ın 30 bin üzerinde söhrevlisi var. Bu kadar geniş bir polis teşkilatı beslemesi bile SAH' in halkın müdelesinden ne kadar çok korktuğunun belgesidir.

KAHROLSUN SAH'IN KANLI DİKTATÖRLÜĞÜ!

Bu kadar ağır baskılara rağmen faşist iktidarın halkın mücadelesini yok etmekte aciz. Her düşen devrimcinin yerini yenileri alıyor. Ne ölüm ne de işkence mücadelenin devam etmesini engellemiyor. Geçen yılın içinde İRAN'ın çeşitli şehirlerinde büyük grevler patlak verdi. TEKSTİL işçilerinin yaptıkları grev ayaklanma şeklini aldı. Bütün grev hareketleri kan ve ateşle bastırılmak isteniyor. Geçen yaz meydana gelen bir grevde polis ve ordu birlikleri işçilerin üstüne ateş açtılar ve 16 işçiyi öldürdüler. Bu konuda daha birçok örnek verilebilir.

İRAN petrolü sayesinde zengin bir ülke. Ama bu zenginlikten yararlanan halk değil. Hakim sınıflar lüks içinde yaşarken halk açlığa ve yoksulluğa mahkum edilmiş bir durumda. SAH petrol gelirleriyle bir taraftan tepeden tırnağa silahlanırken, diğer taraftan polis ve subaylar için kucak dolusu para harcıyor.

İRAN'daki faşist diktatörlük, DO FAR halkının kurtuluş savaşını ezme için bizzat ordusunu vulladı. Böylece emperyalizmin sadık bir üsü olduğu önu açıkça ispatlandı. SAH geçenlerde yaptığı bir açıklamada "kendi çıkarları için yabancı ülkelerle mücadele edebileceğini" söyledi. Bu tüm ORTA DOĞU HALKLARINA savrulmuş bir tehditti. SAH yalnızca İRAN halkının azılı düşmanı değil, aynı zamanda tüm ORTA DOĞU halklarının düşmanıdır.

Ölkemizdeki Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi iktidarda. İRAN'daki avni nitelikteki iktidarın sıkı işbirliği yapmaları son derece doğaldır. Türkiye'li ve İran'lı devrimciler düşen görev iki faşist iktidarın gerici ittifakına karşı iki kardeş halkın devrimci dayanışmasını güçlendirmektir.

YASASIN İRAN HALKININ DEVRİMCI MOCADELESİ!
YASASIN İRAN VE TÜRKİYE HALKLARININ KARDESLİĞİ!
KAHROLSUN SAH'IN KANLI DİKTATÖRLÜĞÜ!

BAŞTARAFI İKİNCİ SAHİFEDA

rerek patronlara hizmet etmekte, işçileri mücadeleden alıkoymak için cabalamaktadır. Pütünün Çalışma bakanı WALTER ARENDT, 1969 a kadar Yapı-Taş-Toprak sanayii sendikasının başkanlığını yapmış bir sendika adasıdır. Bunlar işçi sınıfının düşmanlarıdır.

Aynı şekilde bizi satan ve döviz makinası olarak gören TÜRKİYE hükümetlerinden de bir şey bekleyemeyiz. Onlar da bu mücadelede bize düşmandırlar. Onlar emperyalizmin işbirlikçisi olarak, Alman devletinin aldığı her tedbir desteklemektedirler. Verdikleri "İşçilerimizin haklarını koruyacağız" vs gibi demeçler, içi boş palavralardır. Bunun böyle olduğunu devletler arası anlaşmaların yenilenmesinde bir kez daha görüldük.

Bir de Almanya'da çıkan "Tercüman-Hürriyet" gibi gerici, faşist gazeteler var. Türkiye'de işbirlikçi hakim sınıfların gazeteleri olan bu gazetelerde işçilerin haklarını savunduğunu iddia ediyorlar. Bu konuda bir sürü yayın yapıyor. Bunların amacı işçilerin mücadelesini saptırmak sonunda bastırmaktır. Onlar işçilerin haklarını savunduklarını iddia ederken, her türlü mücadeleyi karalıyorlar! "Tercüman" gazetesi burada gerici örgütlenmenin basını çekiyor. Bunlar da Türkiye'li işçileri diğer milliyetlerden işçilere düşman ederek, bölme görevini yerine getiriyorlar. Kendilerine "işçi temsilcisi" "soicü" "sosyalist" diyen bazı dergi ve gazetelerde aynı yoldadır. Bunlar da bir yandan işçilerin haklarını savunuyoruz derken, bir yandan da aktif mücadele veren işçilere küfür yağıdır, sendika ağalarına övgü düzmektedirler. Bunlar zaten kendileri sendika aşası durumundadırlar.

YAPILAN BASKILARA KARŞI BÖTÜN MİLLETLERDEN İŞÇİLERLE BİRLESELİM. MOCADELE EDELİM!